

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. lipca 1891.

(Zawiera Nr. 96—101.)

96.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 19. czerwca 1891,

tyczące się oznaczania podług wagi ilości i wydajności alkoholowej tej gorzałki, która przeznaczona jest do użycia uwolnionej od podatku.

Ze zmianą częściową postanowienia punktów 7 i 8 części I regulaminu, dotyczącego się gorzałki przeznaczonej do uwolnionej od podatku używania (Dz. u. p. Nr. 133 z roku 1888, Załączka D), rozporządza się w porozumieniu z królewsko węgierskim ministerstwem skarbu co następuje:

Gdy ze zakładu gorzelnianego, lub z rafinerii gorzałki, za skład wolny uznanej, wyprowadza się gorzałkę do uwolnionej od podatku używania przeznaczoną, jakoteż gdy organ skarbowy, do którego gorzałka ta jest przekazana, takową kontroluje, ilość jej i wydajność alkoholu oznaczana być powinna wyłącznie w ten sposób, który w §. 24 części I, l. 5 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki (Dz. u. p. Nr. 133 z roku 1888) jest przepisany.

Przeto przedsiębiorcy gorzelni, jakoteż przedsiębiorcy rafinerii gorzałki za wolne sklady uznanych, gdy chcą ekspedycyować gorzałkę do uwolnionej od podatku używania, obowiązani są uczynić zadość warunkom w przerzeczonym paragrafie rozporządzenia wykonawczego pod względem ekspedycyowania według wagi przepisany.

Także strony, uprawnione do nabywania gorzałki uwolnionej od podatku, obowiązane są posta-

rać się o dostarczenie wagi według przepisu uwierzytelnionej i takichże ciężarków żelaznych.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. września 1891.

Steinbach r. w.

97.

Ustawa z dnia 9. lipca 1891,

zawierająca postanowienia przejściowe w przedmiocie nakładania podatku budynkowego i stosowania §. 11 ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 62) w gminach i częściach gmin ze stołecznem i rezydencyonalnem miastem Wiedniem, na zasadzie ustawy krajowej dolno-austriackiej z dnia 19. grudnia 1890 (Dz. u. kr. Nr. 45) połączonych, tudzież w przedmiocie zmiany pozycyi taryfowej 43 b 1 ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

W gminach i częściach gmin, stosownie do artykułu I ustawy krajowej dolno - austriackiej z dnia 19. grudnia 1890 (Dz. u. kr. Nr. 45) ze stołecznem i rezydencyonalnem miastem Wiedniem w jedną gminę połączonych, a mianowicie w gminach miejscowych Simmering, Gaudenzdorf, Meidling dolny, Meidling górny, Hetzendorf, Lainz,

Hietzing, Penzing, Rudolfsheim, Fünfhaus, Sechshaus, Breitensee, St. Veit górny, St. Veit dolny, Hacking, Baumgarten nad Wiedeną, Ottakring, Neulerchenfeld, Hernals, Pötzleinsdorf, Gersthof, Weinhaus, Währing, Döbling górny, Döbling dolny, Sievering górny, Sievering dolny, Neustift am Walde, Nussdorf i Heiligenstadt, w gminach katastralnych Schönbrunn, Speising i Josefsdorf, tudzież we wzmiankowanych tamże częściach gmin katastralnych Asparn nad Dunajem, posiadłości łowiectwa krajowego pod Asparn nad Dunajem, dóbr Kaiser-Ebersdorf, Kaiser Ebersdorf, Schwechat, Klederling, Unter-Laa, Ober-Laa, Inzersdorf am Wienerberge, Altmannsdorf, Mauer, Auhof, Hütteldorf, Hadersdorf, Dornbach, Neuwaldegg, Salmannsdorf, Weidling, Grinzing i Kahlenbergerdorf, podatek od budynków tamże istniejących, tudzież od tych, które będą nowo wybudowane, przebudowane lub dobudowane, nakładany być ma na zasadzie obowiązujących przepisów o podatku budynkowym poczynawszy od roku 1891 jeszcze na lat pięć w taki sam sposób i w tym samym wymiarze, jak przed połączeniem z Wiedniem.

Poczynawszy od roku 1896 budynki te mają być pod względem nakładania podatku budynkowego porównane z budynkami na dotychczasowym obszarze Wiednia i w gminach przyległych, wymienionych szczegółowo w wykazie A ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) w rubrykach Dolna Austria, Wiedeń, a to z przyjęciem okresu przejściowego, który dla budynków podlegających dotąd podatkowi domowo-czynszowemu w kwocie 20 od sta czynszu opodatkowanego wynosić ma lat piętnaście, dla budynków zaś, podlegających aż dotąd podatkowi domowo-klasowemu, lat dwadzieścia.

Blizsze postanowienia co do tego okresu przejściowego uregulowane będą osobną ustawą.

§. 2.

Do poboru podatku od handlu napojami wyśkokowem pędzonemi, ich wyszynku i drobnej sprzedaży, zaprowadzonego ustawą z dnia 23. czerwca 1881 (Dz. u. pr. Nr. 62) pozwala się ustanowić okres przejściowy piętnastoletni w sposób następujący:

- a) Stopy podatku w §. 11, l. I, 1—5 rzeczonyj ustawy przepisane w kwotach 5 zł, a względnie 10 zł., 20 zł., 30 zł. i 45 zł. za pół roku, utrzymane będą w osadach do stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia całkiem lub po części wcielonych z zastosowaniem ich wymiaru do wyników spisu ludności w tychże osadach (ogółem), na czas aż do dnia 31. grudnia 1893 włącznie.

- b) Poczynawszy od dnia 1. stycznia 1894 i po upływie każdych następnych trzech lat, brana być ma na przepis najbliższy z kolei wyższa kwota, tak, że od dnia 1. stycznia 1906 we wszystkich wcielonych osadach opłacany będzie podatek podług najwyższej stopy w miejscu wzmiankowanem ustawy rzeczonyj, pod l. 6 przepisanej, w kwocie 50 zł. półrocznie.
- c) W przepisanyj stosunku wymierzać należy także podatki w §. 11 rzeczonyj ustawy pod l. II, III i IV ustanowione.

§. 3.

Uchyła się terażniejszą osnowę pozycyi taryfowej 43, b 1 w ustawie z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89); takowa opiewać ma jak następuje:

- b) Podania, tyczące się następujących upoważnień do zarobkowania:

1. Któremi oznajmia się Władzy samodzielne wykonywanie przemysłu wyzwolonego, lub uprasza się Władzę o konsens potrzebny do wykonywania przemysłu i o upoważnienia do założenia agencji prywatnych.

- a) w stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu i w osadach, mających więcej niż 50.000 ludności, od pierwszego arkusza 4 zł. — c.

w osadach mających więcej niż

- b) 10.000 aż do 50.000 ludności od pierwszego arkusza 3 zł. — c.

- c) 5.000 aż do 10.000 ludności od pierwszego arkusza 2 zł. — c.

we wszystkich innych osadach, od pierwszego arkusza 1 zł. — c.

W razie, gdyby 10 od sta rocznej kwoty podatków bezpośrednich bez dodatków, od wykonywania przemysłu przypadającej, przewyższało rzeczonyj stałą opłatę stęplową od pierwszego arkusza podania, nadwyżka ta ma być wzięta na przepis razem z podatkami bezpośrednimi od wykonywania przemysłu do bezpośredniego zapłacenia i złożona być powinna razem z pierwszą ratą tych podatków.

Zmieniona postanowieniami powyższemi pozycja taryfowa 43 b 1 nabywa mocy obowiązującej jednocześnie z ustawą z dnia 10. maja 1890 (Dz. u. pr. Nr. 78). Aż do tego czasu w gminach i częściach gmin w §. 1 wzmiankowanych, ze stołecznem i rezydencyonalnem miastem Wiedniem

połączonych, pobierana będzie od oznajmień o prze-myśle opłata stęplowa według pozycji taryfowej 43 b), l. 1 e ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Gastein, dnia 9. lipca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

98.

Rozporządzenie ministerstwa spra-wiedliwości z d. 15. lipca 1891,

tyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych w Sądzie powiatowym zatorskim w Galicyi.

Sąd powiatowy zatorski, rozporządzeniem mi-nisterstwa sprawiedliwości z dnia 17. marca 1891 (Dz. u. pr. Nr. 39) ustanowiony, rozpocząć ma czyn-ności urzędowe dnia 1. października 1891.

Schönborn r. w.

99.

Rozporządzenie ministerstw skar-bu i handlu z d. 16. lipca 1891,

tyczące się uchylenia ceł odwetowych i doda-tków do ceł dla obrotu z Rumunią zaprowadzo-nych, jakoteż niektórych innych ograniczeń w tym obrocie istniejących.

W porozumieniu z interesowanemi minister-stwami król. węgierskiemi postanawia się co na-stępuje:

Ponieważ w królestwie rumuńskim, począ-wszy od dnia 11. lipca 1891 statki austriacko-węgierskie i towary pochodzenia austriacko-węgierskiego nie doznają postępowania niekorzystniejszego tak statki i towary z innych państw pochodzące, przeto uchylają się następujące rozporządzenia:

Rozporządzenie z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. pr. Nr. 77), tyczące się zaprowadzenia ceł odwe-jowych i dodatków do ceł dla towarów pochodzenia

rumuńskiego wprowadzanych do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego; następnie

rozporządzenie z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. pr. Nr. 76), którem zabronione zostało przepu-szczanie zboża z Rumunii w obrocie mlewnym uwolnionym od cła; nadto

rozporządzenie z dnia 27. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 101), tyczące się stosowania ceł od-wetowych i dodatków cłowych do towarów rumuń-skich, tudzież wykonania zakazu co do przepuszcza-nia w obrocie mlewnym uwolnionym od cła zboża rumuńskiego także w tym razie, gdy zboże to wpro-wadzone jest na Tryest i Rijekę, a dołączania świad-ectw pochodzenia do pewnych towarów nie z Ru-munii pochodzących, gdy są wprowadzane przez granicę od strony Rosyi, Rumunii i Serbii lub mo-rzem, jakoteż do zboża z Włoch do obrotu mle-wnego, nakoniec

rozporządzenie z dnia 1. sierpnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 158), tyczące się udowadniania pochodze-nia zboża bułgarskiego lub tureckiego, wprowadzane-go przez Serbię do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

W rozporządzeniu z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. pr. Nr. 56), tyczącem się częściowej zmiany prze-pisu wykonawczego do Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. pr. Nr. 49) wykreślić należy punkt 2, odnoszący się do postępowania celniczego z towa-rami pochodzenia rumuńskiego.

Przeto towary pochodzenia rumuńskiego, wprowadzane do obszaru cłowego austracko-węgier-skiego, podlegają opłatom cłowym autonomicznym Taryfy cłowej austriacko-węgierskiej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47), ustawami z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 52) i z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 95) zmienionej. Obrót mlewny zboża z Rumunii jest dozwolony pod warunkiem zacho-wywania postanowień rozporządzenia ministeryal-nego z dnia 29. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 50) III, lit. A.

Dla zapobieżenia nieporozumieniom nadmieniam się, że ulgi cłowe dla pogranicznego obrotu zboża serbskiego, w uwadze 2 do VI. klasy powszechnej Taryfy cłowej Zboże, przyzwolone, podlegają i na-dal warunkowi dołączania świadectw pochodzenia (rozporządzenie ministeryalne z dnia 2. paździer-nika 1888 (Dz. u. p. Nr. 153)).

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obo-wiązującej od dnia ogłoszenia.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

100.**Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 16. lipca 1891,**

tyczące się przywozu i przewozu jarzyn, owoców i roślin pochodzących z Rumunii.

Zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 80), którem przywóz i przewóz jarzyn, owoców, roślin i części roślin (klasa VII Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882) z Rumunii został zakazany i rozporządza się w porozumieniu z Rządem węgierskim, że na przyszłość posyłki takie mogą być przywożone i przewożone według przepisów dla obrotu powszechnego istniejących.

O ile więc chodzi o takie przedmioty, z którymi mszyca winna mogłaby być roznoszona, przywóz i przewóz ich z Rumunii podlega w myśl §. 4, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107) aż do dalszego postanowienia przepisom tego ostatniego rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

101.**Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, rolnictwa, handlu i skarbu z dnia 16. lipca 1891,**

tyczące się przeprowadzania owiec i kóz, jagniąt i kozłąt, świń i prosiąt, koni i źrebiąt, mułów, mułoosłów i osłów z Rumunii przez obszar krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Uchyła się rozporządzenie z dnia 26. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 83), którem przeprowadzanie owiec i kóz, jagniąt i kozłąt, świń i prosiąt, koni i źrebiąt, mułów, mułoosłów i osłów z Rumunii przez obszar krajów w Radzie państwa reprezentowanych, było począwszy od dnia 1. czerwca 1886 zakazane.

Przeprowadzanie zwierząt tych podlega przeto istniejącym przepisom policyjno-weterynarskim.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

Falkenhayn r. w.